

noget Tilskud, Vedligeholdelsen er sikret. Af den Grund var der tilstrækkelig Anledning for os til at foreslaa at afvise Lovforslaget her i Tinget.

Ved første Behandling var der fra ingen Side Villighed til at være med til denne Vedligeholdelse. Adskillige, der talte imod Lovforslaget, havde sikkert den Bevidsthed, at Vedligeholdelsen vilde blive sikret ad anden Vej; og derfor skulde vi ikke besvære Statskassen, men det var den Gang ikke officielt, det kom først officielt frem, den Gang Brygger Jacobsen mødte i Udvalget. Det var ogsaa dette, der laa bagved en Ytring, som jeg fremkom med ved første Behandling, og som nogle fik ondt af. Naar jeg nemlig sagde, at Brygger Jacobsens Gavnildhed vilde sikkert være længere end det nuværende Ministerium, vilde jeg dermed sige, at man her ser 3 Generationer staa som Gavnildhedens Repræsentanter, og jeg er sikker paa, at selv det mest udmærkede Ministerium ikke vil kunne holde ud med denne storstilede Gavnildhed, som synes at være et Slægtsmærke hos Slægten Jacobsen.

Netop fordi Lovforslaget er unyttigt, idet Summen er sikret ad privat Vej paa den sikreste Maade, og dernæst fordi der i det hele her i Tinget ikke er Stemning for, om jeg saa maa sige, at supplere denne private Gavnildhed, er det, at Flertallet foreslaar Tinget at afvise Behandlingen af det foreliggende Lovforslag. Denne Fremstilling er støttet paa Bilag, som De selv kunne se. Kortene ere lagte paa Bordet, der er ingen Tilsnigelse, vi have Gavebrevet og endvidere et Bilag 2, som har sin store Interesse, fordi det ved første Behandling af det ærede Medlem fra Slagelse (H. Neergaard) blev fremhævet, at det vist var galt fat med det statiske Moment, og saalænge man ikke havde spurgt den højeste Autoritet paa dette Omraade herhjemme, en af de største Autoriteter overhovedet, Professor Ostenfeld, skulde vi ikke røre ved Sagen. Bilag 2 viser hen til Beregninger, som Professor Ostenfeld har foretaget, og en Kopi af hans egenhændige Skrivelse ligger her. Denne Autoritet siger, at det statiske er der intet i Vejen med. Det pekuniære er der heller ikke noget i Vejen med, Banen er da fri, og den højtærede Minister vil sikkert følge den, idet den fører til det letteste og sikreste Svar. Paa dette vil Tinget imidlertid ingen Indflydelse have. Jeg anbefaler det høje Ting at stemme for Flertallets Forslag til Paastand paa Overgang til Dagsordenen, netop fordi det er

hensynsfuldt til alle Sider og siger, hvad der skal siges, at dette Lovforslag skal bortfalde, for at Vejen kan blive aabnet til et bestemt Ja eller Nej.

Alfred Christensen: Den højtærede Ordfører for Flertallet (Moltesen), der er en videnskabelig og særlig historisk uddannet Mand, begyndte med at sige, at Flertallets Betænkning var affattet udelukkende med videnskabelig Begrundelse. Man skal nu som Rigsdagsmand, som Videnskabsmand og som Historiker være noget forsigtig med at præcisere, hvad der er videnskabeligt, og hvad der udelukkende er det. Jeg synes, jeg læste en Gang i min Ungdom, da vi havde statsretlige Forviklinger med et stort Naborige, om en vis Mand, som Folk kaldte for Fanden, at han gav sig til at studere Statsret i Kiel og ved den Lejlighed opfandt en helt ny Videnskab. Der kommer stadig noget nyt til, og det kunde være, at der i Flertallets Betænkning og i den højtærede Ordførers Begrundelse kunde findes et eller andet, der ikke var udelukkende videnskabelig Begrundelse.

Angaaende Kendskabet og Kærligheden til Frue Kirkes Taarn er der vel her i Salen ikke mange, der have en mere udpræget Stilling end jeg, og der er vel heller ikke mange, der i deres Liv have haft bedre Lejlighed til at se paa denne Kirke og dens Taarn og fatte Kærlighed dertil eller Antipati derimod. Jeg har tilbragt den allerstørste Del af mit Liv netop i denne Kirkes Omgivelser. Som ung Student boede jeg paa Valkendorfs Kollegium og havde Vindu ud til Sct. Petri vidunderlige Spir. Jeg kan sige, at vi som unge Studenter glædede os over det. Vi havde ganske vist ogsaa mere verdslige Glæder, men vi glædede os over dette Spir, og naar vi saa færdedes i Kvarteret, stod over alt for os Frue Kirke med sine noget tunge og flade Masser, med sine lige Linier og sit mægtige Taarn. Det stod der smukt og ærværdigt som noget, der gav hele denne Del af Byen sit bestemte Karakterpræg. Senere har jeg levet hele mit Liv som Beboer af denne Staddel og daglig færdedes der. Min Kærlighed til dette Taarn med dets høje Kors er bestandig vokset. Det er nemlig ikke noget ringe Taarn eller noget ringe Kors. Det er noget virkelig monumentalt, der rager højt i Vejret og falder i Øjnene, ikke blot paa dem, der færdes der, men ogsaa paa dem, der komme ude fra. Min Overbevisning om, at dette Taarn er noget smukt og godt